

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЪОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Виходеа канди тидзень. — Преплата на рок 60 ден., на пол рока 30 ден. За Америку и други краі 2 долари рочне.

Предплату и шицки писма до Редакції и Управы треба поси-
лац на адресу: „Руски Новини“ Иншкореници (Югославия).

Як стоїме зос нашу „Просвиту“?!

Нешка нет культурного народу на швец на швец — точ би яки мали бун — же би не мал своје просвітне дружтво, як едну живу централну силу за змагане доброго, красноты и правдивоты у каждем погляду духа, розума и волі чловечей.

Вельки народи мало и вельо таки дружтва. Русини у Галичини мало своје „Просвиту“, Серби мало у Войводили Матицу Српску у Н. Саду, Хорвати мало у Загребу Матицу Хорватску и Еронимско Дружтво, Словенци вельке дружтво св. Могоря у Шобляни, Словацци мало своје Матицу, и т. д. шором шицки народи. Ми Русини утемељели едво такє дружтво аж по світовей войни 1919. р. у Н. Саду. То наша „Просвита“, основана як Матица за шицких Русинох у Югославии — у першим шорє за тих, цо бешедує бачванско-сримским азиком.

То взаємна наша Централа „Руске Нар. Просв. Дружтво“ у Рус. Керестуре.

Тото Дружтво барз ше краинє розвивало од својого початку — аж тераз до остатних часох, — кеди ше почали указовац знаки назадованя!

З початку дем ше так таран члєви до Просвита, нашли ше вельки добротворє, а дружтво ше зин змагало видац потребни кийжочки. Надалей старало ше да ше створи Народни Дом през чога не мож напредовац. Дружтво дало живот и „Руским Новинам“ за початок, и слаби сили може ше повесц добри успих!

Но, ето, у остатних длох-трох рокох — зявєла ше криза и на пољо нашеј Просвита.

И да тот морална и материална криза — да нам не уишитожи тога по ше през вецей роки назберало — манє ей до воч стануц и зявѣла ю. Мунимє погледац ей жадло и витаргнуц го.

Прето и ашмє тотн шорики да ономнем на погибель, цо нам ше грожи, и да поправимє цо ше да.

У змислу правилох РНПД-а и меновали ше месни Одбори скоро у каждем руским валає, котри малц и мало задаток цо баржей, цо интензивнейше розширювац циљ. идеї — працу РНПД-а медзи своїх братох, да так Просвита цо скорей зявѣла свой корєнь у шицких руских валаєох. И тот ствар у шорє! Но, ашє, цо ше стало у теј акції? Одбори ше основали, а на своје матку позабували. Хто ше записал за месного члєна, думал же своје длужности выполнал. За члєнох Централа престало уписованє. З тим поступком Матица почала слабнуц, а Месни одбори за обшу руску Просвиту не мали вельку важности. И у тим стої наше зло. Централа през помоци з попка не може ше доволно рушац, а Месни одбори не можє доволно шицких Русинох у Просвітней работи заступити.

Тото стане ше на премєнїц! Кажди члєн Месного одбору, треба да будзе и члєн РНПД-а. Теди зме годни своје циљі посцигнуц.

Иниак ше розпаднеме на сами филиали. Будземе малц цело през глави. Так ше нїгде не газдує.

Шицки до громади! У теј моц и сила! Кажда динь записци, неспорозумку — незлогі -- долє!

Отримали зме уж вецей раз пакши схацки и там ше повєдало, же Просви-

та лєм теги годна напредовац, же д ше умножа члєви.

Алє то остал глас вопиющего у пустинї.

Кед так и надалей остане, не можє нам нїяки паради инє будзе надїи за напредованє.

Прето нужно, да ше члєви Месних Одборох записує и до Матици.

Члєнарина ше може и на вецейраз уплаци. На ешєлє ше отримал у Руским Керестуре главне собрание — зос избором нового Одбору, а дотия най, ше назберало нови члєви, бо з тим дружтвом паровше и розширише.

Тераз Просвита у материалним погляду чєжко стої, бо купена Нар. Дом, а не може го пре кризу виплатиц. Длужници як вшадзи чекаю зос виплатаньом и так ше ганує работа.

Не даїме препаднуц својому единому Просвітному Дружтву!

Чує ше ту и там, же би Просвита умєла указац пакши дїялности, як робити, но — муши ше отворєно виповєсц, же зос празну касу не мож газдовство водити.

Прето шицки до громади, як зме почали, бо лєм у тим случаю будземе дацо врсдзити.

Мсгр. МИХАЙЛО МУДРИ,
председатель РНПД-а.

Шицким вирним крижевскеј епархиї на знанє и ровнанє.

ЮБИЛЕЙНИ ПОСИЩЕНЯ У ПРОЦЕСИИОХ.

Кед вирни оженуцю киблицейска посичєня у процесийох зос сѣоїм або дружим панством, теди место 12 посичєньох церкєвни най зрєбадем 4 посичєня и то таке:

Кед робя посичєня лєм у еднєј церкєви, теди ше зберу шицки до церкєви, пан-

створити (царски дзєри и започне: „Благословєн Бог наш“. Вирни людия „Начало обичнє“ до „Отче наш“ и по тим дораз „Богородитє Дїво“ и далєй шицки молитви яї у препрїим числє робитиох назначєно под а—х. Кед то околїна, виходеа у процесїи болїа зос церкєви и зрєба обїход кєсто церкєви и заш ше браца до церкєви.

Тут заш окончна шниця одредаени юбилейски молитви и по други раз виходза зос церквы и там зроби обход коло церквы. Потим трети раз у церквы виходзя преписани молитви и трети раз виходза зос церквы. Кед ше браца до церквы, по штарти раз виходзя юбилейски молитви. На концу священіа докончыче з одпустом и посниця докончыти.

Дзе два церквы, у котрих роби посниця, там най ше так роби: *

Вприни ше похвѣрако до церквы и окончна юбилейски молитви, як одреджено под а—х и виходза у процесіи шпидаюци «Помилуй нас Господи», або други пісні и иду до другой церквы. Там там виходзя юбилейски молитви. Кед то доконча, можу там виходити Малебен на честь Ісусу Христу, и виходза зос церквы, зроби обход коло церквы браца ше до церквы и по други раз там виходити юбилейски молитви. Потим ше браца до своей церквы, з котрей ше ршени и ту по други раз виходити юбилейски молитви. Священіа зроби Одпуст и посниця готови.

ПРОЦЕСИЈ ЮБИЛЕЙЦИ МАЮ ШЕ РОБИЦ ВЕЩЕЙ РАЗ У ТИМ РОКУ.

Най ше роби по возможности голем раз у деняну в педзени по поладню, да шниця лядзе годни буи на процесіях раз одни, други раз други. Добре будзе зроби окрему процесію лем за младеж, да боти сама як найторжественейше преуказу свою ікѣов су Христу Спасителю и да виходити од Нього того, по св. Отец жада. Крайше би було, кед би раз окреме зроби процесію сами жошца загля саму жену, потим сами дзибни и сами ледоше.

ДЗЕ ВОЗМОЖНО, НАЙ ШЕ РОБЯ ПРОЦЕСИЈ З ВАЛАЛУ НА ВАЛАЛ.

У таким случаю най вди друтих дочкало, прибитало и одпробадза до їх валалу и там обавя своєю юбилейски посниця у их парохийней церквы.

То бредзи и та шниця тоти процесіи, по ше обичавало робиц на празник Сошествіи св. Духа и у других приликах.

НАЙ ШЕ КАЖДИ ПЯТОК ПРЕЗ ЦАЛИ РОК ВЕЧАРАМІ СЛУЖИ МОЛЕБЕН ДО ХРИСТА СПАСИТЕЛЯ.

и най будзе казань о Христу Спасителю, о його церквеню и шцерци.

ЦО ОЧЕКУЕ СВ. ЦЕРКВА ОД ТОГО ЮБИЛЕЮ?

- 1. Же ше вкорені лане и преклинаня з наших фамилийох;
- 2. же ше шниця забавдени помрля и зробени кривди виправля;
- 3. же ше у поведних парохийох на згодних местах подзвично достойни кржи, а у важкей християнскей фамилии же будзе Распятие на найдостойнѣйшом месту;
- 4. же ше у каждой парохии оснуе у тим юбилейским року дружтво за попомогане билниця-Каритас;
- 5. Каждая парохия дацо зроби за припомод вихованя священнических и монашеских кандидатох.
- 6. У поведних фамилийох ма ше запровадити молитви, при котрих родители зос своїма дзедми бедно вечарами молдз и за себе и шниця потребн святей Церквы.

Юбилейни рок ма принести прелород целого нашего народу, же би много одбит од себе шниця дьявольски напасци, котри иду за тим, да му бирбу зос шерца його святу бирбу и да го на бици запрепасца. Не буди шниця поручуем зос св. апостолам Павлом: препровадите тот юбилейни рок у Христу Ісусу Спасителю, кому най будзе вѣгда честь и слава и поклон и тераз и вше и на бици вѣкоб.

Крижевич на празник Вознесения 1934.
† Димонизий, владиѣа.

СТАРИ ДЛУЖНИЦИ ПОСИЛАЙЦЕ ПРЕДПЛАТУ!

Чловек и друство.

1. Чѣжко самотному.

Наш „пророк“ фришко постал на самоти гладни. И позал ше вон шмелит судилом, котри то так покарали.

— Пала, — гурорал вон ту себе, — тоти людзи думали, же я не будзем мал цо есц. Уки у их слаби розум! Ша дзе можу влазит телѣ птицы и животниј ту ани я од гладу не загинем.

Була бави яр. В дѣше и на полях напал вон кички смѣтчи травы и дзиви цибулю. Дакус ше зос тим ласкиел, а смѣтчи не могол буц, бо у дѣше були велі жридли воли.

В лице мал „пророк“ цо есц, але требало ше порихтаи и за жиму. Мутел думаи и на нова смѣти, кед му ше поару готи, цо мал. И вон направел даскельо колѣси, а нѣма поконал жем там, дзе буда найплоднѣйша. Пошал на шей дакуе жита и конопи. Чувал свою чѣву од чюдодивих птицах, плезел ко и напередок ше вешелел, як будзе зберѣц першия плоди.

Але ище през тим осетел вон, же му цѣло слабие. Трава и корвачки не давали му доси моши. Мутел себе погледал лѣвцу, мохнайшу пожишу. И вон пошел у лоз на птици. Скакал

по кордох, мерковал га птици в поци, кед вон спали. Кичк и камѣна були його едине оружия. Лов бул чокки ала дапо млах влазел.

Кед лѣдил першу птицу, увидзел, же в скрову не може есц. Аля як да накладзе огонь? Нашол два суха фанати дрѣва и так их длото чухал, док ше не влазели. Огонь уж мвл и дзень и поц вон на пѣли меркивал, да ше не загаша.

Од конярон направел себе малку колѣбу и посцель. Направел од камена текеру и пилку. Ту тому у дѣше напал дѣлви грушки и яблука и уж думал, же ше нема цого бав ани в дѣше ани в жиме.

Уродзело му жито, дозрело и конопа. Кед „пророк“ жито в кичком виглачели зарно послал до колѣби, зашгнул себе: Ода в ту тераз жиіи па да жито зомлее? Але такой подумал, же ше того жалане процияи його лаули и же йому не шже ништо помазат. Положел два камена ешел на други и так сам себе мсел. Перша мука була доси груба, зос писком, але ше одной инак могол убѣчац якии пѣгач.

З конопу мал вон найвещей работи. Намочел ю и з чѣжку муку направел влачно. Але далей не могол. И ту заш эдихаул: „О за е ту тераз яка жена, котра би ми то авяредза

Агитация, клѣмства и спреводзки.

Откѣди батогате започали издавати своєю «Зарю», рудели ше медзи наш руски народ зос едну чюдодиву агитацию проци нашей вири и церквы. Там дзе народ поучени, свидоми своей народней чести и вири, там агитираю лем проци Просвитному Друству и гурора о якейи «прадѣдовскей» вири и просвити, котра приходзи зос Подкарпатѣох. А там, дзе народ не поучени, биди и у брѣгох за своєю каждодневни хлеб, там иду од хижки до хижки и агитираю, же би наш народ одступел од своей грско-католи вири и церквы та прешол на православну виру. Обещую им порти и жеми и Бог це шита цо ище.

Батогате и сами ше гавѣли теї своей работи па редактор «Зарі» фарисейски виявлюе, же ше вони до вирских работох не мшаю. Цо ище: одрека ше и свойого власного оца та шгод Цилат урива своєю рѣки. А я ту явио твердим, же дѣдо Андрей Губаш лем зос нужди подложе свой помѣис на своєю православни «послания». На оригинаним рукопису, котри ше придал на друковане, стої понисано: «ОРГАНИЗАЦИЈ», а прѣси тогѣ прилпена лем цибулка зос подписом дѣда Андрея. О тим маме шведкох, котри препатрѣли и читали рукописе «посланийох» и зияли прилпѣну цибулку. Винатра, же ше «Организација» предумала у остатней минути. И тераз редактор «Зарі» як председателъ организацији ма шмелосли твердзати, же пон ани не читал посланийох своего оца!

Кед ше не митаце до вирских работох, чем еце вен зохабили своєю грско-католи виру и винчали ли у православней?

и клатио виткала! Але я тераз мушел вопреци своєю жадаше бо знал, же би зос тим заш сограиел проци своей науки.

Преходзели дѣи, прѣшла яр, лето и пришла заш жѣчка. У колѣби самотного пророка було жѣта, дзиви грушки и яблука и дакус дзивей цибули. Солі не мал, але вон смел доказати, же ше и без соли може жиіц. А ту тому я жиме могел тик ишц ловит та ше не мушел бац, же умре од глазу.

Але чи тот самотни чловек бул задовольни и щешлив?

Знал и чувствовел волине и на иви, же постави ише пенцешливни. Часто думал, же шпал од жадаши за людьми, за друством.

„Ох, яки то краси Божи зар людски бешѣла“ — часто себ адиховал. Кед бим могол а давним чловском бешѣлѣяц! Кед би вон бул веселя и я би ше а нѣм равдал. А кед би вон бул жалосни и я би зос нѣм жалосц поддѣлал. Як людзе жднн а другима довазани и яке то вельке щѣсте, же мому вѣдно у друстве жиіц.

И так чловек, котри себе гримел пророком страцел жару у своєю науку.

(Далси будзе).

Чом пенка члени вашого друства переходзя на православне и чкодливо агитраю од хижи до хижи? Чом нет до терас ані єдного числа, дзе би ше «Заря» не очекала о Рим и катоц церкву?

Не, не панове батоганс, не на розуме вам просвита, а найменей руска просвита, бо нас не одколєсала руска мац, ані не дойчала руским млеком. Ви не знаце ані руского языка, вам лудла и тота святиця наша греко-катоц. вира котра Русина зачувала до нешка и зачува го и надалей, «от навихо вражїих». Вам на дүши превесц народ наш на другу миру. Прето наша «просвита», вашо читальнї, наїю батоганки пошци и ваїю «организация». И ви терас дүмате, же Русини таки глүши, же би то не обачели и не видзели. Руски народ у Югославиї не да ше превесц смидни преїт води. Водзели вон и чешин борби, але вишол ише як побидитель, бо вон своєю не да, а пудзе почитує. Я признавам, же ваша акция була потрібна прето, же би шцїко того цо полїте и не добре у ланним народним живоче було пирүпене же би ше роздзелела шпела од зарна. Шлєву и так витор розїсене а зарис остане, так и зос батоганскєй вашей просвити по даскєльо рюкох не остане ані євмене, а наїи народ ише баржєй ше утвєрди у своєй прадїовскєй греко-катоц. вирнї, и рускостї.

ВЕЛЬКИ ПРОЦЕС ПРОЦИ РУСИНОХ.

У Череминяло у Галичини звершєї ше вельки процес проци младих руских лєпїнох, котри агитрали проци польских школах у руских палалох, зїмали зос школах польски написи и слики польского диктатора Пилсудского. Суд засудзєл 21 лєпїня од 7 до 3 роки цемнїзи. Шцїрки вєдно осудзєли на 85 и нон рока гарешту.

Чехословацка и Румунска признали

большевицкох.

У Женєви видац Соїет Малєй Антанти вияву, же владє Румунскєй и Чехословацкєй одлучели признац владу большевицкєй Русїи и стуїц а ю у нормалнїй одношай, як и а другима державами. Большевицки, Румунска и Чехословацка подзвали ше, же ше єднї не буду мншай до нукашнїх политичних прилїкох других. Вєдно в тим подзвали ше, же владє єднєй держави не будзе помагач и подпоровац таки друства, котри би жили за тим, да превєжнє владу у другєй держави. То значи, же на приклад Чехословацка не будзе подпомагац руских ємигрантох, котри би зос Чехословацкєй водзели процибольшевицкєй агитацию и приправяли у Русїи революцию. Большевицки ше мюжу вєшєлїц же їх держави єднї за другу признаю.

Гитлеровски атєнтати у Австриї.

Гитлеровци зїшн почали робїц у Австриї числєни атєнтати на державни зїїнїя и жєлєзїцї. Скоро нет ані єднєй жєлєзїцкєй драги, на котрєй би не бул направєни атєнтат. И у хїжїи канцїлєрєя Дєлфуса нашлї бомбу у ладїцкїи єдного стїла, котра не кудїрїрала лєм прето, бо ше годанїкя при бомбї погубєла: Влада поволала народ, да ше у шцїцких мєстох у вєлєкох оскую добровольнїи Народнї гарди ва образу держави од атєнтатох. Понєже атєнтати на жєлєзїцкох чюдзє вєлєко промету страїнх туристох, котри каждї рок приходзє до Австриї зос других державох, прето владє прєслашєла кару шмерцї за каждого атєнтатора, котрого ше влани.

Комунистї медви Гитлеровцями.

Пишу новїни, же Гитлер дал єврец до латєрнх 25,000 членох своїх штурмбатарьєнох бо ше виказало, же вони потяжнїи комунистї.

Мусолини и Гитлер.

13. юна маю ше вїсц першї раз двома диктаторє талиянски Мусолини и немєцки Гитлер у Варопу Падюк у Италїї на важнїи политичнїи догварїня.

Препадала революция и Литви.

Бувши министр прєдєднїи литовскєй владї Валдемарас прїбывад у догваркї а офїцирами направиц у Литви революцию, зруциц прєзидєнта рєпублики Сметону и сам прєвїзач влєсц до рукох. Революция не була добре прїправєна и прето ю владє лєтко прєспречєла и вольох революциї заварла.

У Гитлеровєй Немєцкєй муши буц

дисциплина.

Єднї француаки ловили припона тоту барз занимєву бєшєду директора державнєй немєцкєй банкї Дрє Шахта зос Гитлером.

Др. Шахт гварєл Гитлеру: Ми идлєме до бєшкєроту. Маємє у єржї бужєту 6 мїлиарди дєфїцїту, котри не можемє покрити ані в жуа-

шнїю ані загранїчнїю пожитку. Живємє по надїї, же большевицки достаню од Французкєй вєлєку пожитку и вєц вам вїнєлєца, цо су нам дужнїи. Але я акаж, же большевицки тєй пожиткї од Француакох не достаню. А я не можем нанїям дужнїїком повєсц, же ми не можемє своєю дужнїю плацїц. Прето сцєм зазєковац на директорству державнєй банкї».

Гитлер на то, як пишє тоти француаки пошци, Дрє Шахту одвїтывад:

„Под мою владу муши каждї у Немєцкєй на своїм мє коньциц своєю дужнїюсц, док ше го не прємєсц. Нїхто не може на державнєй службї зазєковац, а кєд баш сцєцє вїшєлїк зазєковац вєц вєс чєка интернїрєно у лєгєру. Повєсцє то министр у францїїнох и министр у газдовствє».

Медицина у старим Єгїпту.

У єгїпєтскєй медицинї в вєлєко надпрїродного, гоч у нїї вєдзєло и искуство. Єгїптянє вєрєли, же медицину створєли боги, а у першїям шорє бог Тєот. Докторє примадали у клєси свєщєнїкох, котри були найбучєннїи людцє на медицину учєли у поганских храмох. Младї мєдїцїнерї учєли ше зос спомнїтих «єрмєтїчнїих» кнїжкєох, а праксєу малї тїж у храмох, каждї прїходзєли вєлї уорї да ше лїчє, як цо вєшкє иду до шпїтєлєц. Понєже медицину трїмалї як божу цїку ю нїхто не шмєл лї у чїм мєїц. Зєто ше не шмєло нїц новє вїдучєвац.

Знєня єгїпєтских поганских свєщєнїкох-докторєох було вєлєкє. Вони досц добре познавали ботанїку (науку о растєнїїох), зоологїю (науку о животнїїох), у Єгїпту розвїла ше и хємїя. Уж 3500 роки прєд Хрїсом по-вїдєвали «Єгїптянє» шкєло, вїроблєвали златнїи украси, перцєнї и сл.

Зєто анатомїя (познаванє людского цєла) не була розвїта, а прїчїнїя тому була тота, бо вони трїмалї, же ше людскє цєло зос рєзєнїєм при операциї занєчислї прї операциї занєчислї. А без рєзєнїя цєла наука о людским цєлу не може оцєстє. Не могла не тота наука розвївац ише и прето, бо ше зос балавмєжєнїєм занїмалї не докторє, але прєснїи рємєсєлнїцї.

Прє вєсту прїчїнїю булї єгїпєтскї докторє слабї операторї, бо ше нєло оперирєц, рєзєц не шмєло. Лїчїц оцї вїгєли, але у аубарствєу стєлї єдєбо. Зєто вїсєко стєлє у старим Єгїпту гнївєнє-наука о чуванїю здравїя. Булї у нїї строгї докторскї прєдпїсє о каждоднєвнїям жївоту, котрїх ше шцїцкє народ мушєл трїмац. Було на прїклад прєвїсєно, же каждї чловєк муши трї днї у мєшкєу за шором брєц лїнї прѳци бїлованїю, далєй булї прєвїсєнї о частїям кушанїє, о штрїганїю влєсох, о вєдєнїю, о чїстотї у хїжкох. Од двєнїх часєох будовали у Єгїпту каналї, онацралї мєсє, чї фрїткє и т. д. У познїїшнїх часєох було оцрєдзєно, же нє шмє пїц лєм прєварєна вода.

А найвєцєй мєрковали на чїстоту самї поганскї свєщєннїи. Вони ше кушєли двє раз на дєнї, каждї трєцї дєнї ше штрїгалї и брїтєсєлї, не вєдлї шнївїнїцнїи, пєсулї кнї пїбулї, да ше не губї вєдух. . . .

Вїсєко була розвїнута козметїкя — старєнє за красу цєла. Ту Єгїптянє познавали вїсєлїкє помадє, маслї за влєси да рїшнїю и рїжнїи нахїлєцє стварї.

Єгїпєтскї народ прєказывад а вєдно а нїї прєпадлї и вєлї мєдїцїнскї рєцєптї, лїкї и другї вїнєходї.

(Копєн).

ШИРОМ ШВЕТА

ТОРЖЕСТВО РУСК. КООПЕРАТИВОХ.

В недєлї: отриманє у Львовє вєлєкє торжєствє пошвєцєнїя зєстєвнї руских коопєратївох. На торжєствєу було коло 15,000 народу, а краснє шїробєнєу зєстєвнєу пошвєцєл сам мїтрополїт Андрей граф Шєпїцкїи, и трїмал народу краснєу вїрєско-патрїотєску бєшєду.

РУСКИ КООПЕРАТИВИ У ГАЛИЧИНІ.

Цєнтрала руских коопєратївох у Галичинї Рєвїзїїнїя Соїюз Українских Коопєратївох» ма терас 3250 коопєратївох. Од того числа сє: Шпєркєсї 322, Коопєратївнї дүтїнї 2413 и другї. Крєм тїх коопєратївох вєст у Галичинї ише коло 300 рускїи коопєратїви, котрї ише не прїятї за члєнох Соїозу. Шцїцкї тоти коопєратїви маю коло пол мїлїїонєа члєнох. Бїланца шцїцкїх коопєратївох вїношї пол мїлїардї лїнарї. Рускїи коопєратїви даю роботу 11,700 урїаднїком и роботнїком. — Од шцїцкїх коопєратївох у Польскєй рускїи коопєратїви найлєшє стєя и найлєшє ше розвїваю.

Югославия и большевики.

З нагоды признања большевицкеј Русије од стране Румунскеј и Чехословацкеј два дана војскаши министар и. Сѣтич у „Политичи“ току живу: „Наша влада још није одлучила о обављању дипломатских одношајох зос савјатску Русију. Цо ше тиче Чехословацкеј и Румунскеј то по споразуму државох Малей Антанти вајда држава може обновити одношај зос Русију, як то питају њи интереси“.

Народна Банка купува наше алато.

Наша државна Народна Банка почела купувац наше домашње алато, котре ше копе у рудничкох у Майданеку и у Бору. За тераз купела уж Народна Банка коло два метера алата. Зос тим ше повекала олатни темель нашого динара и вон будзе мац векшу вредносц.

Жителство Югославије по вирох.

По попису жителства од 31. марта 1931. року ест у нас 6. мил. 785.000 православних жителюх 5 мил. 262.000 католичкох, милион и пол муслиманох, 68.000 Жидох и 70.000 других христ. вирох. Православни маю абсолютну вецину у шейсцох бановничох а у цалей држави ест православних скоро 49%. Католици маю велику вецину у грох бановничох (Савска, Дравска и Приморска), а у герциви их ест 37%. У остатних 10 роки православни баркеј паросли як католици.

Највиша хижа у Югославије.

У Загребу ма опше позната фирма Бати вибудовац у самом штрелку варону хижу на 14 поверха (коцеглади). Будас то највиша хижа у Югославије.

Експлозија бомби у Загребу.

У Загребу на штанив екслодирала бомба у едном вагону шницкого влака. Бомба роважала предню часц вагона и вебала шницки облаки. Другей чкоди не було, бо у вагону не було никога. Прекнајважно, же бомба була додложена у Австриј.

Батогашка роштовина.

Стара и подна гурка*. — Читал сом 7. число батогашкеј „Зари“. У тим числу так написал „мудрий человек“ Шацдор Сакач: „Же таку стару и подлу печену гурку а потубенки месом жесц, то ше мож отровац, и то не кајди, але не раз ше ставало, же дахто пре потубене вдедел и умар: Умрен мож за 24 години, и дасхельо дни, аби после дукшеј хпрота.“

„Же таку потубену гурку, рибу, шмердзаце месо знова увариц, теди опасносц менна бо гоч етим нашеви абити, але опасносц иже еще востойи, бо оставаю токсика, отровни сок. Прето и од такеј по други раз варенеј турки або меса, иже еще мож достац паразифус“.

Наисце добра воука, гварим себе, два место мена „гурка“ треја ставиц „Зари“ а фототрафия точна!

„Илещите русски дѣти“! — Док наш народ бойчи и парика на кризу, на чежки живот и вкелјани брѣди и бида, на морци и непогоди, догди ваино „Батогаше“ не знаю од раскониц на поцац. Док ми чежку брѣту водајме зос нашима „Рускима Новинами“ и од наших устох одираме за нашу народну ствар, догди „Батогаше“ штатнаю повкаи без прегнатиткох и читателюх. Док замо школяре о хлебу и води учи и боси ходза до школы, догди „Николај Д. Олсаринов“ у своји писмьочки похваласце: „Ей -- ниѣда ше нам еши так крашње не живело!“

Верим, верим батогашки приятелю, аля и најважни мех ма свой сподок гоч би у њи було и 100.000 динари!

ЈАНИ СЛАВЈАНСКИ.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Святи Павло апостол народох.

По широком писце з меном Христовим на устох.

Дачење прияли християне Павла у Дамаску, бо знали, же вон сосуд Господом избрани.

И имело, а пламенѣсту бешеду глаши Павло науку Христову. Як удари чежкого млатка падаю його слова на затварали шерца. И мекшо иерия як оранѣце под зашпвом зарна Божей бешеди. И уж ше крашње нѣва Господих желенеб.

Аля приходаз явраи. Взвемирели ше Жидан.

Вон — тот Павло шницких виших привдез у свой табор. Не шике ше мирно ба то патриц. И почала ше у Дамаску гонениа християнох. И застарали ше апостоли и владико-ве. Вельо в християнох у Дамаску, аля су вице у вири не утвержене. И гваря други Апостоли Павлови: Твоя огниста бешеди зволуя гѣиь поганох и Жидох на наше общество. — Не так бешеди ак його усоники спричяноу их тија и зависц — додаваю други.

Застарал ше Павло. — Цо мам робитц? Я не можем буц цахо, моя уста муша глашиц мене Христови. Зато ме Господь мой поволал.

Ша гей, — гѣторя други, — аля ми думаме, же би ти требал отаљ войсц до других крайих.

И авар ше Павло у своји хжи и думу дума, дас да појазем, Господи? Укаж ми драгу и вода же. Други гак дума и водеј ше. И параз му забѣсла думка:

До Тарзу, до Тарзу! Там ли поорял айву, але ни ко иже не вошал. До Тарзу!

И вишел Павло и гвари дамашчанским християном: Идем до Тарзу! Оставайце а Богом!

У Тарзу ше християно зрадовали а його приходом.

Ту ти так потребил, так потребли, — гвари його шестра, Множи ше назво общество, рошње. Аля всѣ маю иже сумнѣви, а ниѣто их не може роабитц и лем ти то годзен

И заш ше розлила по Тарзу Павлови бешеди. Скоро шейсц рѣки трудзел ше Павло. И крашње роцкала нѣва Христова у Тарзу и околици. Радовала ше душа Павлова пре таки шумни уснѣхи, аля ведно му мерцо його гѣторело:

Не лем у Тарзу а цѣва Божя и не лем ту маш ти робитц — Цагало го пошпа до шикета гавиц далѣй Христову науку, але кајди да иде. И водеј ше Павло:

Господи, чувствуюс, же ми треба исп, а не знам дас. — И док ше так ваного дѣиь моделл ваяел ше пред њи Варнава.

Гледам це, Павле, уж драго. Требаи нам у Антиохиј.

Зрадовал ше Павло.

Я и сам го чувствовао, же ми треба войсц далѣй до шикета глашиц слово Боже, аля не знам сом кајди исп. Сам Господь послал це ту иво.

А Варнава приповедал: Вельо работи маме у Антиохиј, бо не лем Жидзи приказваю Христа, але ше и когани обрацаю.

И погани? — зачудовал ше Павло. — И погани, котри не маю обрежяния?

Так — гварел Варнава и приповедал далѣй: Мал апостол Петро у Иопни видѣние. Вишел вон да ше помодѣи пред вечаром и осетел, же в гладни. И док му привравля едрена видѣл вон, як да ше якаи велька плахта спушце а неба ту нѣому. А у теј плахти були вшејяки животни и гѣди и птици небесни. И чул ше глас а неба: „Петре стани, зареж а еда!“ А Петро на то: „Не Господи, бо ниѣда я не едол, цо гаде и нечисто“. А глас йому: „Цо Бог очисцел, ти не загадуј“. То ше поволело трѣраз а вец шикцо встало а неба и небо ше аварло. И баш у тим пришло громе посланики од римского капитана Корнелиа зос Кесариј, котри пришли по Петра, да иже лочозац Корнелиа у вири Христовей.

И Петро пошол? — прервал Павло Варнаву. — Пошол, одповед Варнава

И я так думал. Видло похопел анѣице. Животни, птици и гѣди го рѣжиц народи. Шницких. Господь, створел на, свою, подобу и нег медаи ливазми кочистих. Ша сам Христос гѣторел: Идце а изучавайце шницки народи“.

Значатку Жидзи пригваряли Петру, же пошол до Корнелиа, аля мед им вон потолковал цо видѣл, арозумели.

И гварел Павло: Идем а тобу. — И обидва пошли до Антиохиј.

(Далѣй бузде).

Плацили предплату

Руски Керестур:

- По 60 Дин.: Папаньо Янко 969, Колошияк Мих. ст., Винај Владо 1139, Сабадомш Микола 897, Заватлийске Удружене, Олсѣр Мих. 508, ед. Шанѣ Маря, качмарка, Паплацко Дюра 535, Рац Микола 699. Далѣй: Др. Паливајко 50 д., Соака Илько 870, 20 д., Будински Лука 233, 30 д., Бабиччак Мих. 804, 30 д., Сабадони Мих. 1081 20 д., Доронгази Емил, ковач 20 д., Малацко Реген 294, 20 д., Надьбандурик Дюра 836, 20 д., Гадняски Осиф 933, 30 д., Мудри Маря 585, 150 д., Дюра Пац, м.л. 45 д.

Дюрдьов:

- Дротар Данил 65 д., Сегеди Янко 60 д., Хромни Мих. 30 д., Лікар Мих. уч. у лена. 60 д.

Коцур:

- Гарде Василь 90 д., Кипи Дюра 100 д.

На предај

даралонни, каменъ за конону млец, и еден мотор од 10 коњски силн на си- ровни олей. Удѣтац ше у КОЛБАСОВЕН СТОЛЯРСКИИ ЗАДРУГИ у Р. Керестуре.